

Prof. dr. Isaïc van der Waal benoemd tot erelid

Prof. dr. A.J.M. Plasschaert, directie NTvT BV

Tijdens de najaarsvergadering van de Nederlandse Vereniging voor Mondziekten en Kaakchirurgie die dit jaar plaatsvond in Oranjewoud, ontving prof. dr. Isaïc van der Waal het erelidmaatschap vanwege het Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde. Daartoe was een kleine delegatie, bestaande uit de hoofdredacteur prof. dr. C. de Baat en twee leden van de directie, prof. dr. A.J.M. Plasschaert en drs. A.G.L.M. Smeets, naar de vergaderlocatie in Friesland getogen. Plasschaert sprak het volledig verraste erelid toe en las daarbij het judicium voor dat geleid heeft tot zijn benoeming.

De oorkonde wordt aan prof. dr. Van der Waal (links) uitgereikt door de voorzitter van de directie van de NTvT BV, prof. dr. Plasschaert (foto: H.B. Seydell).

Mevrouw Van der Waal krijgt een bos bloemen van de heer Smeets, directielid van de NTvT BV (foto: H.B. Seydell).

“In de ruim honderd jaar van het bestaan van het Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde is het aantal hoofdredacteurs beperkt gebleven. Aan de reeks van welbekende namen sinds de jaren twintig, lopend van Nord (1921-1941) via Buisman (1942-1965) en Visser (1966-1972) tot Van Schijndel (1973-1985), werd in 1986 de naam van Van der Waal toegevoegd. Ruim tien jaar heeft hij de functie van hoofdredacteur bekleed. Evenals zijn voorgangers heeft hij met grote betrokkenheid en toewijding leiding gegeven aan de redactie en het tijdschrift gediend.

Iedere hoofdredacteur drukt zijn stempel op het tijdschrift. Zo had ook de ‘periode Van der Waal’ specifieke kenmerken. Allereerst was daar de externe factor van het sluiten van enkele opleidingen tandheelkunde, waardoor het potentieel aan auteurs afnam. Tegelijkertijd werd de dreigende schaarste aan manuscripten nog vergroot door de steeds prangender noodzaak voor universitaire medewerkers om internationaal te publiceren. Het gedwongen actief werven van scribenten leek aanvankelijk een nadeel, maar bleek in feite tot voordeel te strekken. Immers, in de spontaan ingezonden manuscripten bleek weliswaar een grote diversiteit aan onderwerpen te worden aangesneden, maar dat vormde geenszins de garantie dat de tandheelkunde in de volle breedte aan de orde werd gesteld. Door gericht auteurs aan te zoeken kon de inhoud van het tijdschrift worden gestuurd en werd compleetheid beter gewaarborgd. Een welhaast logische consequentie van deze sturing was ook het ordenen van artikelen in themanummers. Van der Waal maakte deze ontwikkeling tot beleid, mede gesteund door de uitkomsten van een lezersonderzoek.

Ondanks de verwachte schaarste aan kopij achtte Van der Waal het niet aantrekkelijk de lezers in het huidige tijdsgewricht, gekenmerkt door een overaanbod van informatie, lange artikelen voor te schotelen. Hij streefde naar korte, compacte en vooral op de lezers gerichte artikelen, waarbij vanzelfsprekend de eis overeind bleef dat het wetenschappelijke karakter van het tijdschrift gewaarborgd moest blijven. Omdat niet alle aangeleverde manuscripten aan deze eisen voldeden, heeft Van der Waal vele ‘vrije’ uren besteed aan het redigeren en inkorten van manuscripten. Daarbij schuwde hij niet om ook inhoudelijke veranderingen voor te stellen. Het resultaat van zijn redigeren was vaak van een verrassende geserreerdheid: verkorte artikelen waarin de essentie behouden bleef, met een beperkte verwijzing naar alleen de meest essentiële literatuur. Auteurs hebben daar wisselend op gereageerd. Dit is begrijpelijk als men zich realiseert met hoeveel inspanning een tekst dikwijls wordt geconcipieerd, die vervolgens door een redacteur ingrijpend wordt veranderd.

Van der Waal heeft een belangrijke en vooral constructieve rol

gespeeld als 'trait d'union' tussen redactie en bestuur. Opvattingen in de redactie en in het bestuur dienden te worden verzoend en te leiden tot concreet beleid. Twee andere ontwikkelingen, geïnitieerd door dagelijks bestuur en hoofdredacteur hebben aldus onder zijn leiding gestalte gekregen: verdere professionalisering van de redactie en het redactie bureau en vernieuwing en verjonging van de redactie. Het aantal redacteuren werd verminderd met voor ieder een duidelijke taakstelling. Tegelijkertijd werden redactiemedewerkers aangesteld met een tijdelijke specifieke taakstelling. Daarnaast werd de kring van excerptenschrijvers en hun werkwijze aangepast en werd het redactie bureau uitgebreid en verder geautomatiseerd.

De lezers zullen geconstateerd hebben dat het tijdschrift met zijn tijd is meegegaan en daarin verder is verbeterd. De grote inzet en de forse tijdsinvestering die vooral het hoofdredacteurschap vereisten alsmede zijn verlangen om de lezers met nieuwe gezichten en ideeën te confronteren, waren voor Van der Waal de rede-

nen om, na ruim tien jaar functioneren, af te treden. Het tijdschrift heeft wel gevaren bij deze gedreven hoofdredacteur met zijn grote inzet en zijn hoog gewaardeerde visie.

Ook na zijn terugtreden als hoofdredacteur bleef Van der Waal aanspreekbaar op redactionele werkzaamheden. Hij heeft continu als auteur en referent tot op de dag van vandaag het tijdschrift uitstekend gediend.

Op grond van bovenstaande verdiensten is besloten hem als erelid op te nemen in het Ereregister.”

Namens de raad van commissarissen, de directie, de redactie en de bureamedewerkers ontving Van der Waal een oorkonde uit handen van Plasschaert en bood Smeets hem een fraaie bronzen uil aan. De najaarsvergadering van de Nederlandse Vereniging voor Mondziekten en Kaakchirurgie bood de juiste ambiance om vervolgens het glas te heffen op het nieuwe erelid, waarna hij gelukwensen in ontvangst nam van de vele collega's.

Het tijdschrift in 2006

C. de Baat, hoofdredacteur

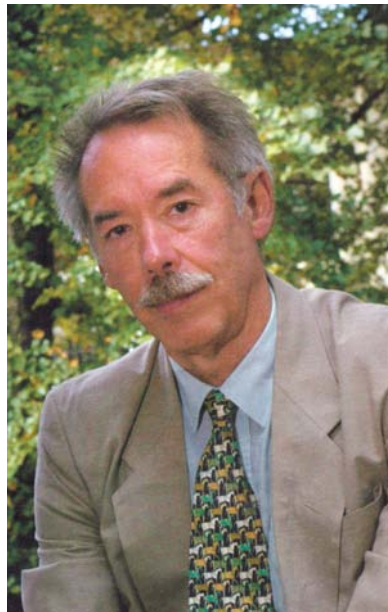
Vernieuwing tijdschrift

Bij de start van de vorige jaargang kreeg het tijdschrift een nieuwe omslag. Het was even wennen, maar uiteindelijk zijn er veel waardeerende reacties op gekomen. Algemeen werd het nieuwe uiterlijk als verfrissend en meer eigentijds ervaren. Dit vormde de aanleiding om met uitgeverij Bohn Stafleu van Loghum ook eens naar de opmaak van het binnenwerk van het tijdschrift te gaan kijken. Die kritische blik leidde al snel tot de conclusie dat de gedurende zeven jaargangen gehanteerde opmaak zijn tijd had gehad en niet goed meer paste bij het omslag. Kortom, vernieuwing was gewenst. De ontwerpafdeling van de uitgeverij mocht zijn creativiteit de vrije loop laten. Het thans voorliggende ontwerp is, na een aantal kleine bijstellingen, daarvan het resultaat. Het zal opnieuw even wennen zijn, maar de voorspelling is dat deze opmaak het lees- en studieplezier zal verhogen.

Vernieuwing redactie

Na zijn toetreding tot de redactie in 2003 werd het prof. dr. F. Abbas in de loop van het voorbije jaar duidelijk dat zijn werk als redactiemedewerker van het tijdschrift niet langer te combineren was met zijn vele taken als hoogleraar in Groningen. Daarom zag hij zich, helaas voor het tijdschrift en ook tot zijn eigen teleurstelling, genooddakt zijn redactiewerk te beëindigen. Zijn gewaardeerde, aimabele inbreng in de afgelopen drie jaren zal worden gemist. Alle overige leden van de redactie, de directie en de raad van commissarissen danken professor Abbas voor de prettige samenwerking en voor zijn inzet.

Het stemt tot grote vreugde dat prof. dr. W.H. van Palenstein Helderman bereid werd gevonden de opengevallen plaats te gaan

Prof. dr. W.H. van Palenstein Helderman

innemen. Professor Van Palenstein Helderman is bijzonder hoogleraar in Gezondheidszorgonderwijs en –onderzoek op het terrein van de tandheelkundige zorgverlening in ontwikkelingslanden aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Alle bij het tijdschrift betrokken bestuurders en medewerkers hebben veel vertrouwen in de kwaliteiten van professor Van Palenstein Helderman. Zij heten hem welkom bij het tijdschrift en wensen hem veel succes en genoegen bij zijn arbeid.